

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1770

Vragen van het lid **Verdonk** (Verdonk) aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over het feit dat in Nederland steeds meer mensen onder de armoedegrens leven. (Ingezonden 9 februari 2010)

- 1
Bent u bekend met het feit dat in Nederland steeds meer mensen onder de armoedegrens leven?
- 2
Bent u bekend met het feit dat het gemiddeld twee maanden duurt voordat er een beslissing wordt genomen of iemand recht heeft op Bijzondere Bijstand en nog eens twee maanden voordat het geld wordt uitgekeerd?
- 3
Bent u bekend met het feit dat mensen, die niet voor niets naar de Bijzondere Bijstand gaan, door deze lange wachtperiodes steeds verder afglijden in armoede?
- 4
Bent u bekend met het feit dat mensen die in de schuldhulpverlening terechtkomen geen volledige inzage hebben in hun eigen dossier?
- 5
Bent u bereid om te zorgen dat mensen in Nederland die in financiële nood verkeren eerder en sneller worden geholpen?

Antwoord

Antwoord van minister **Donner** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) (ontvangen 3 maart 2010)

- 1
Nee, dat is mij niet bekend. In de periode 2007–2008 is weliswaar een lichte stijging van het armoedepercentage volgens de lage inkomensgrens waar te nemen; van 7,6% van het totaal aantal huishoudens naar 8,0%. Voor de periode 2005–2008 is echter sprake van een aanzienlijke daling: van 9,9% in 2005 naar 8,0% in 2008. Ook als over een langere periode gekeken wordt (vanaf begin jaren tachtig), is het aantal lage inkomens afgenomen. Veel mensen hebben tijdelijk een laag inkomen. Gemiddeld heeft 42% van de personen met een laag inkomen één jaar later een inkomen boven de lage-inkomensgrens (bron: CBS-rapportage lage inkomens, dec. 2009, p. 29). Hierdoor is het aandeel huishoudens dat langdurig een laag inkomen heeft, beperkt; dat wil zeggen veel lager dan in het buitenland.
- 2 en 3
De verlening van de bijzondere bijstand is beleidsmatig en financieel gedecentraliseerd aan de gemeenten en valt daarmee primair onder de verantwoordelijkheid van het lokale gemeentebestuur. De Wet werk en bijstand (WWB) biedt de gemeenten uitdrukkelijk de mogelijkheid om, in het geval de definitieve beslissing op

een aanvraag bijzondere bijstand op zich laat wachten, over te gaan tot het verstrekken van een voorschot.

4
Nee, dat is mij niet bekend. Voor zover er sprake is van een bestuursorgaan mag een verzoek tot inzage niet worden afgewezen. Uit informatie van de NVVK, de vereniging voor schuldhulpverlening en sociaal bankieren, blijkt dat het onder hun leden geen staande praktijk is dat mensen hun eigen dossiers niet mogen inzien.

5
Ja, daarom is er in het wetsvoorstel gemeentelijke schuldhulpverlening zoals dat op 21 januari 2010 bij de Tweede Kamer is ingediend, een maximale wachttijd van 4 weken opgenomen. In geval van bedreigende schulden wordt voorgesteld de wachttijd te maximeren op 3 werkdagen. Voorts is er in verband met de economische crisis voor de jaren 2009, 2010 en 2011 in totaal €130 miljoen extra uitgetrokken om extra aandacht te kunnen geven aan schuldhulpverlening. Gemeenten spelen een belangrijke rol bij schuldhulpverlening. Zij moeten de mensen die hulp nodig hebben snel, efficiënt en het liefst in een zo vroeg mogelijk stadium helpen. Daarom is van het totaal bedrag van €130 miljoen, €110 miljoen bestemd voor gemeenten om de te verwachten extra toeloop op schuldhulpverlening te kunnen opvangen.